

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 69/11
Luxemburg, 12 iulie 2011

Hotărârea în cauza C-324/09
L'Oréal și alții/eBay

Curtea face precizări cu privire la răspunderea societăților care administrează piețe online pentru încălcări ale dreptului mărcilor comise de utilizatorii lor

Instanțele naționale trebuie să aibă posibilitatea de a dispune prin ordin judecătoresc ca aceste societăți să adopte măsuri care să vizeze nu numai încetarea încălcării drepturilor de proprietate intelectuală, ci și prevenirea unor noi încălcări de această natură

eBay administrează pe internet o piață electronică globală în care persoanele private și societățile comerciale pot cumpăra și vinde o gamă largă de produse și de servicii.

L'Oréal este titularul unei game largi de mărci notorii. Distribuția produselor sale (în special cosmetice și parfumuri) se efectuează prin intermediul unei rețele închise de distribuție, în cadrul căreia distribuitorii autorizați au obligația de a nu furniza produse altor distribuitori.

L'Oréal acuză eBay de implicare în încălcări privind dreptul mărcilor săvârșite de utilizatori ai site-ului său. Pe de altă parte, prin cumpărarea de la servicii cu plată de referințiere pe internet (precum sistemul AdWords al Google) a unor cuvinte-cheie care corespund unor nume de mărci ale L'Oréal, eBay direcționează utilizatorii săi către produse care încalcă dreptul mărcilor, oferite spre vânzare pe site-ul său internet. În plus, L'Oréal consideră că eforturile depuse de eBay pentru a preveni vânzarea produselor contrafăcute pe site-ul său sunt neadecvate. L'Oréal a identificat diferite forme de încălcare a mărcilor, precum vânzarea sau oferirea spre vânzare către consumatori din Uniune a unor produse purtând marca L'Oréal destinate de aceasta vânzării în state terțe (import paralel).

High Court (Regatul Unit), care este sesizată cu soluționarea litigiului, a adresat Curții de Justiție o serie de întrebări privind obligațiile care incumbă societății care operează o piață online pentru a împiedica utilizatorii acesteia să comită încălcări ale dreptului mărcilor.

Cu titlu introductiv, Curtea subliniază că titularul mărcii nu poate invoca dreptul său exclusiv împotriva unei persoane fizice care vinde produse de marcă prin intermediul unei piețe online decât dacă aceste vânzări au loc în contextul unei activități comerciale. Situația se prezintă astfel în special atunci când vânzările depășesc, prin volum și frecvență, sfera unei activități private.

Curtea se pronunță, mai întâi, cu privire la actele comerciale îndreptate spre Uniune prin intermediul unei piețe online, precum eBay. Curtea constată că normele Uniunii în materie de mărci se aplică în cazul ofertelor de vânzare și publicității având ca obiect produse de marcă aflate în state terțe în măsura în care se dovedește că acestea sunt destinate unor consumatori aflați pe teritoriul Uniunii.

Revine instanțelor naționale sarcina de a aprecia de la caz la caz dacă există indicii relevante din care să se poată trage concluzia că o ofertă de vânzare sau publicitatea afișată pe o piață online este destinată unor consumatori aflați pe teritoriul Uniunii. De exemplu, instanțele naționale vor putea ține seama de zonele geografice în care vânzătorul acceptă să expedieze produsul.

În continuare, Curtea constată că operatorul unei piețe online nu utilizează el însuși mărcile, în sensul vizat prin reglementarea Uniunii, dacă furnizează un serviciu care constă doar în a

permite clienților săi ca, în cadrul activităților lor comerciale, să afișeze, pe site-ul său, semne care corespund unor mărci.

Pe de altă parte, Curtea precizează anumite elemente referitoare la răspunderea operatorului unei piețe online. Subliniind că aprecierea acestei răspunderi incumbă instanțelor naționale, Curtea consideră că operatorul joacă un rol activ, de natură să îi confere o cunoaștere sau un control al datelor referitoare la aceste oferte, atunci când acordă asistență care constă în special în optimizarea prezentării ofertelor de vânzare online sau în promovarea acestor oferte.

Atunci când operatorul a jucat un asemenea „rol activ”, acesta nu se poate prevala de exonerarea de răspundere pe care dreptul Uniunii o recunoaște, în anumite condiții, furnizorilor de servicii online, precum operatorii unor piețe online.

Pe de altă parte, chiar și în cazul în care nu a jucat un rol activ, operatorul menționat nu se poate prevala de exonerarea de răspundere menționată în cazul în care a avut cunoaștință de fapte sau de împrejurări pe baza cărora un operator economic diligent ar fi trebuit să remarce nelegalitatea ofertelor de vânzare online și, în ipoteza unei astfel de cunoaștințe, nu a acționat prompt pentru retragerea datelor respective de pe site-ul său sau pentru a face imposibil accesul la acele date.

În sfârșit, Curtea se pronunță asupra chestiunii ordinelor judecătorești care pot fi pronunțate împotriva operatorului unei piețe online atunci când nu decide din proprie inițiativă să determine încetarea încălcării drepturilor de proprietate intelectuală și să evite ca aceste încălcări să fie săvârșite din nou.

Astfel, operatorului respectiv îi poate fi adresat un ordin judecătoresc privind luarea unor măsuri care permit facilitarea identificării clienților săi vânzători. În această privință, deși este, desigur, necesar să se asigure protecția datelor cu caracter personal, totuși, în cazul în care autorul încălcării își desfășoară activitatea în cadrul comerțului, iar nu într-un cadru privat, acesta trebuie să poată fi identificat în mod clar.

În consecință, Curtea constată că dreptul Uniunii impune statelor membre să asigure că instanțele naționale competente în materie de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală pot dispune printr-un ordin judecătoresc ca operatorul unei piețe online să adopte măsuri care să contribuie nu numai la încetarea încălcărilor acestor drepturi de către utilizatori ai acestei piețe, ci și la prevenirea unor noi încălcări de această natură. Aceste ordine judecătorești trebuie să fie efective, proporționale, disuasive și nu trebuie să creeze obstacole în calea comerțului legal .

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106